

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **RNDr. J. V.**, zastoupeného JUDr. Jaromírem Josefem, advokátem, se sídlem Masarykovo nám. 8, Hodonín, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 10. 3. 2008, č. X, a ze dne 1. 12. 2008, č. 391 213 413/428, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 4. 2009, č. j. 33 Cad 6/2009 - 17,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaná rozhodnutím ze dne 10. 3. 2008, č. X, zamítla žádost žalobce o tzv. „vyrovnávací příspěvek“ s odůvodněním, že jej český právní řád jako dávku důchodového pojištění neupravuje. Dalším rozhodnutím ze dne 1. 12. 2008, č. X, pak žalovaná podle § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), s přihlédnutím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení vyhlášené pod č. 228/1993 Sb., k nálezům Ústavního soudu a k opatření Ministerstva práce a sociálních věcí „Výklad zákona o důchodovém pojištění, popř. předpisů souvisejících, s přihlédnutím ke Smlouvě mezi ČR a SR o sociálním zabezpečení vyhlášené pod č. 228/1993 Sb. a k nálezům Ústavního soudu“, přiznala žalobci od 18. 2. 2005 starobní důchod ve výši 3807 Kč. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že pro výši důchodu byla započtena doba pojištění v českém důchodovém pojištění v délce 2033 dní a v důchodovém pojištění před 1. 1. 1993 v délce 13 623 dní. Ke zhodnocení doby pojištění před 1. 1. 1993 je příslušný slovenský nositel pojištění, a proto se účastníku řízení přiznává důchod ve výši rozdílu mezi důchodem stanoveným podle českých právních předpisů s přihlédnutím k dobám zabezpečení získaným před 1. 1. 1993 na území tehdejšího Československa a slovenským důchodem. Důchod byl přiznán podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění tři roky zpět od uplatnění nároku.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 6. 4. 2009, č. j. 33 Cad 6/2009 - 17, obě uvedené rozhodnutí žalované zrušil a věci jí vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění tohoto rozsudku krajský soud uvedl, že žalobce podal žádost o dorovnání důchodu dne 7. 2. 2008, takže nárok na starobní důchod uplatnil tohoto dne, a nikoliv až 18. 2. 2008. Proto mu měl být starobní důchod přiznán podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění tři roky zpětně, tj. od 7. 2. 2005, a nikoliv až od 18. 2. 2005. Požadavku na přiznání starobního důchodu již od 22. 1. 2003 však nelze vyhovět, neboť žalobce o dorovnání žádal poprvé až dne 7. 2. 2008. Žalovaná je tedy

podle závazného právního názoru soudu prvního stupně povinna v novém řízení vydat rozhodnutí, v němž přízná žalobci dorovnání starobního důchodu od 7. 2. 2005.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž namítl, že krajský soud ve svém závazném právním názoru uvedl nesprávné datum, k němuž má být dorovnání starobního důchodu příznáno. Z přípisu žalované ze dne 30. 1. 2003 totiž vyplývá, že se na příslušný správní orgán obrátil se svou žádostí o přiznání starobního důchodu již v době vzniku nároku, tj. 22. 1. 2003.

Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že stěžovatel se zrušovacím výrokem krajského soudu souhlasí a má pouze výhrady vůči odůvodnění napadeného rozsudku. Kasační stížnost tedy směřuje jen proti důvodům rozhodnutí soudu, a proto je podle § 104 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) nepřijatelná.

S tímto názorem žalované se lze ztotožnit. Stěžovatel se totiž žalobou domáhal zrušení rozhodnutí správního orgánu, přičemž Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 6. 4. 2009, č. j. 33 Cad 6/2009 - 17, žalobě vyhověl a obě uvedená rozhodnutí žalované zrušil a věci jí vrátil k dalšímu řízení. Na tento výrok napadeného rozsudku přitom nemohlo mít žádný vliv ani případné nesprávné určení data, od něhož měl být stěžovateli starobní důchod přiznán, neboť i při shledání důvodnosti této žalobní a stížnostní námitky by krajský soud rovněž vydal zrušovací rozhodnutí. Případné nesprávné určení data přiznání starobního důchodu však může být napraveno v dalším řízení před správním orgánem, pokud se prokáže, že stěžovatel skutečně podal žádost o přiznání starobního důchodu dříve, než bylo doposud zjištěno. Nejvyšší správní soud totiž v rozsudku ze dne 9. 10. 2008, č. j. 2 Afs 80/2008 - 67, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 1744/2009 Sb. NSS, dovedl, že „*právní názor vyslovený krajským soudem ve zrušujícím rozhodnutí je závazný pro správní orgán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Pokud krajský soud ve zrušujícím rozsudku některou žalobní námitku neshledal důvodnou, znamená to pro správní orgán, že posouzení této otázky není povinen měnit, vyjma případů, kdy dojde ke změně skutkového či právního stavu, která změnu právního hodnocení odůvodňuje. To však neznamená, že by žalobce nemohl takové posouzení znovu napadnout v žalobě proti novému správnímu rozhodnutí a následně i kasační stížností proti novému rozhodnutí krajského soudu. Opačný přístup by totiž vyloučil možnost přezkoumání právního názoru krajského soudu vysloveného v jeho neprospěch v kasačním řízení.*“

Lze tedy uzavřít, že stížnostní námitka výhradně brojí proti odůvodnění napadeného rozsudku a nenapadá jeho výrok, takže kasační stížnost směřuje jen proti důvodům rozhodnutí krajského soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2003, č. j. 2 Ads 57/2003 - 48, www.nssoud.cz).

Taková kasační stížnost však podle § 104 odst. 2 s. ř. s. není přípustná, a proto ji Nejvyšší správní soud podle § 120 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl. S ohledem na tento výsledek současně v souladu s ustanoveními § 120 a § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu